

Dosarul nr. 2ra-113/22
2-14042529-01-2ra-27012022
Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Briceni (jud. A. Procopișina)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Craiu
Aliona Miron
Ghenadie Plămădeală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni
”Corporația de Finanțare Rurală”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni
”Corporația de Finanțare Rurală” împotriva Asociației de Economii și Împrumut
”Colicăuți”, intervenienți accesorii Alexandru Bostan, Ion Agachi, Ion Gangura, Galina
Cicanci, Oleg Ceban, Pavel Mitioglu, Valeriu Leșan, Sandu Șamatailo privind încasarea
sumelor și constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor,
împotriva deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 15 martie 2014, Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Economii și Împrumut
”Colicăuți” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că a încheiat cu pârâta 2 contracte de împrumut,
acordându-i acesteia împrumuturi în sumă de 2 217 000 lei, pentru a fi reîmprumutați
membrii asociației. Deoarece pârâta nu și-a onorat obligațiile contractuale, datoria
totală la contractele de împrumut a constituit suma de 612 558,4 lei, dintre care
împrumut restant în sumă de 273 203,80 lei, dobânda de întârziere în sumă de 309 541
de lei și penalitate în sumă de 29 813,6 lei.

La 11 august 2014, reclamanta a înaintat cerere privind majorarea cuantumului
acțiunii, solicitând încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a sumei de 614 453 lei.

La 12 decembrie 2014, Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” a
declarat cerere de modificare a obiectului și temeiului acțiunii prin completarea acțiunii,
solicitând constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor
nr.178/2011 din 21 februarie 2011, încheiat între Asociația de Economii și Împrumut
„Colicăuți” și Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, cu încasarea
sumei în mărime de 614 453 lei cu titlu de datorie contractuală și a taxei de stat în

mărime de 18 534 lei, în total suma de 632 987 lei, de la Asociația de Economii și Împrumut „Colicăuți”, în beneficiul Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”.

La 29 ianuarie 2015, Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere de concretizare a acțiunii.

În motivarea cererii de concretizare, a menționat că prin referința depusă, pârâtul a invocat că pretențiile înaintate ce rezultă din contractele de împrumut au fost stinse la data de 21 februarie 2011, odată cu încheierea contractului de cesiune a creanțelor nr. 178/2011 încheiat între Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” și Asociația de Economii și Împrumut „Colicăuți”, prin care ultima a transmis în contul datoriei sale către cesionar (Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală”), dreptul de a cere și primi de la 118 de persoane sumele datoriilor acestora de către Asociația de Economii și Împrumut ”Colicăuți” existente la data semnării contractului, iar în total în sumă de 3 248 208,10 lei.

A specificat că contractul de cesiune a creanței a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, motiv pentru care urmează a fi constată nulitatea absolută a acestuia, în temeiul art. 221 alin.1) din Codul civil (în redacția de până la 1 martie 2019). Or, Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” după încheierea contractului de cesiune a creanței, nu a întreprins nici o acțiune în vederea valorificării creanțelor cesionate.

Reclamanta a solicitat constatarea nulității contractului de cesiune a creanțelor nr. 178/2011 din 21 februarie 2011 încheiat cu Asociația de Economie și Împrumut ”Colicăuți” și încasarea datoriei contractuale în sumă de 1 213 764,66 de lei, formată din împrumut restant în sumă de 1 183 204 lei și dobânda restantă pe contractele de împrumut în sumă de 30 560,86 de lei.

La 10 decembrie 2015, Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere, prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii de partea reclamantului pe Ion Gangura și Alexandru Bostan.

La 23 martie 2016, Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere, prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii de partea pârâtului pe Ion Agachi și Oleg Ceban.

La 16 mai 2016, Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere, prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii de partea reclamantului pe Galina Cicanci, Pavel Mitioğlu, Pavel Șamatailo și Valeriu Iașan.

Prin încheierea din 5 mai 2016 a Judecătorei Briceni, s-a admis cererea depusă de Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” și s-au atras în proces în calitate de intervenienți accesorii Ion Gangura și Alexandru Bostan.

Prin încheierea din 15 iunie 2016 a Judecătorei Briceni, s-a admis cererea depusă de Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” și s-au atras în proces în calitate de intervenienți accesorii Ion Agachi și Oleg Ceban.

Prin hotărârea din 20 septembrie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală”.

La data de 3 octombrie 2018, Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 20 septembrie 2018 a Judecătorei Edineț (sediul Briceni).

Prin decizia din 9 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți, apelul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” și cererea de alăturare la apel depusă de Ion Gangura au fost admise. Hotărârea din 20 septembrie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni. A fost casată integral și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală”. S-a încasat de la Asociația de Economii și Împrumut ”Colicăuți”, în beneficiul Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, suma totală de 1 213 764,66 de lei cu titlu de datorii contractuale. S-a constatat nulitatea absolută a contractului de cesiune a creanțelor nr.178/2011 din 21 februarie 2011 încheiat între Asociația de Economii și Împrumut ”Colicăuți” și Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală”. S-a încasat de la Asociația de Economii și Împrumut ”Colicăuți” în beneficiul Societății pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” suma de 38 122,94 de lei cu titlu de taxă de stat achitată în prima instanță și suma de 27 384,71 de lei cu titlu de taxă de stat achitată în instanța de apel.

La 30 septembrie 2019, Asociația de Economii și Împrumut ”Colicăuți” (în proces de lichidare benevolă) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către Asociația de Economii și Împrumut ”Colicăuți” (în proces de lichidare benevolă). S-a casat integral decizia din 9 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 7 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, au fost admise apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” și cererea de alăturare la apel depusă de către Ion Gangura, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, a fost constată nulitatea absolută a contractului de cesiune a creanțelor nr. 178/2011 din 21 februarie 2011, încheiat între Asociația de Economii și Împrumut „Colicăuți” și Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” și au fost încasate de la Asociația de Economii și Împrumut „Colicăuți” în beneficiul Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” datoriile contractuale în sumă totală de 1 213 764,66 de lei și taxa de stat în sumă de 65 507 lei.

Prin decizia din 12 mai 2021 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de lichidatorul Asociației de Economii și Împrumut „Colicăuți”, în proces de lichidare benevolă, Alexandru Bostan. S-a casat integral decizia din 7 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva Asociației de Economii și Împrumut „Colicăuți”, intervenienți accesorii Alexandru Bostan, Ion Agachii, Ion Gangura, Galina Cicanci, Oleg Ceban, Valeriu Iașan, Pavel Mitioglu și Sandu Șamatailo cu privire la încasarea datoriei și constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelul Societății pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” și cererea lui Ion Gangura de alăturare la apel și s-a menținut hotărârea instanței de fond.

În favoarea acestei concluzii, instanța de apel a indicat că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei, cu aplicarea și aprecierea corectă a normelor de drept material și procedural.

Astfel, din momentul semnării contractului de cesiune a creanțelor între părți, Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, a substituit în drepturi cedentul Asociația de Economii și Împrumut ”Colicăuți”, urmând să acționeze pentru încasarea sumelor ce decurg din creanțele cedate.

Faptul că contractul de cesiune a creanțelor nu a fost înregistrat în contabilitatea apelantului sau că la întocmirea lui nu s-au respectat procedurile interne nu poate fi imputat intimatului.

La fel, contractul de cesiune a avut drept efect stingerea obligațiilor cedentului față de cesionar în temeiul contractelor de împrumut enumerate la pct. 5.1 al contractului de cesiune a creanțelor, iar nevalorificarea drepturilor cesionate nu este imputabil cedentului.

La 13 ianuarie 2022, Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală”, a depus recurs împotriva deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea cererii de recurs, a indicat că instanța de apel ar fi interpretat în mod eronat prevederile legii (art. 432 alin. (2) lit. C) Cod procedură civilă), precum și ar fi avut loc aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească (art. 432 alin. (4) Cod procedură civilă).

În opinia recurente, instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a-și motiva hotărârea și de a argumenta menținerea hotărârii primei instanțe. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, a fost încălcat, or, dreptul în cauză include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce nu a fost îndeplinit de instanța de apel.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 27 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. La 1 martie 2022, a fost înregistrată referința depusă de către lichidatorul Asociației de Economie și Împrumut „Colicăuți”, prin care s-a solicitat declararea inadmisibilității recursului sau, după caz, respingerea acestuia.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 21 octombrie 2021, care a fost notificată recurente la 22 decembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la dosar (f.d. 38, vol. VI).

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 13 ianuarie 2022 de către recurentă în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni ”Corporația de finanțare Rurală”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de recurentă în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sînt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurenților este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, avînd în vedere faptul că rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Societatea pe Acțiuni „Corporația de finanțare Rurală”.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Corporația de finanțare Rurală” nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Corporația de finanțare Rurală”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Nicolae Craiu

Judecătorii

Aliona Miron

Ghenadie Plămădeală